

Häckfågelinventering av havsstrandängar i nordöstra Skåne 2012

av Nils Waldermarsson

Vadarpopulationerna på våra strandängar, såväl de som finns vid havet som i inlandet, minskar påtagligt. Detta har föranlett länsstyrelsen att genom uppdrag till ideella föreningar och andra genomföra en samlad inventeringsinsats under 2012. Som förväntat visar resultatet från havsstrandängarna hos oss en dystert utveckling för vadarfågeln. För övriga inventerade arter är utvecklingen blandad.

foto: Patrick Tollgren Lazarov

Uppdraget

På uppdrag av länsstyrelsen i Skåne har inventering av havsstrandängarna i vårt område genomförts av fågelklubben. Inventeringen sammanfaller med en inventering av huvuddelen av strandängarna i Skåne. Lokalerna som inventerats av fågelklubben utgörs av samma strandängar mellan Fårabäck och Valjeviken som vid inventeringen 2004. I samband med första besö-

ket har en översiktlig hävdkartering gjorts. Vidare har räkning av möjliga predatorer skett vid varje besök. Allt har redovisats till länsstyrelsen i enlighet med uppdraget.

Historik

Ängholmarna, som inte ingått i årets inventering, inventerades redan 1939 (Hallberg 1941). Inventering av havsstrandängarna med likartade metoder som 2012 har

genomförts 1980 (Elmfors 1980), 1983/84 (Cronert och Svensson 1991), 1995 (Waldemarsson 1996) och 2004 (Waldemarsson 2005). Därför kan jämförelser göras över en längre tidsperiod.

Metodik/inventeringsperioder

Använd metodik har följt avtalet med länsstyrelsen och ”Gemensamt delprogram Strandängsfåglar bilaga 3”. Utöver de tre stipulerade besöken har ett fjärde besök gjorts i månadsskiftet maj/juni i hela området. Samtliga dessa besök, med något undantag, har skett under morgon och förmiddag. Väderleken och sikten har vid samtliga tillfällen varit tjänlig. Därutöver har vissa kontroller utöver dessa fyra besök gjorts vid viktigare häckningsplatser. Dessutom redovisas, utöver uppdraget, även den boräkning som genomförts årligen i ett särskilt projekt på Trueskär och Saltholmen sen 2006.

Områdets hävd

I uppdraget har ingått att göra en översiktlig hävdkartering vid första besöket enligt metodik. Eftersom motsvarande uppgift ingick 2004 så görs även följande kommentarer.

Allmänt kan sägas om jämförelse görs med motsvarande bedömning 2004, även om delvis olika bedömningsanvisningar använts, att huvuddelen av området hävdas med motsvarande omfattning som då. Vissa områden, som t ex nordväst om Karingören, hävdas t o m intensivare nu. Ett område där beteshävden dock helt har upphört är Oxaholmspartiet öster om Skräbeåns mynning.

Ett annat och möjligen tillfälligt problem är den mängd tång och sjögräs som sköljdes upp på de låglänta stränder som är exponerade åt sydost under en kombination av högvatten och kraftig sydostlig vind under vintern. Detta hämmade eller omöjliggjorde tillväxten av gräs och örter i vissa områden. Förmodligen drabbas stränderna av detta med oregelbundna mellanrum och återhämtar sig igen.

Hot och störningar

Ett antal störningar som kan anses vara såväl lokala som mer generella för havsstrandängar har noterats.

Såväl nötkreatur som får går med förkärlek ut på landnära holmar och småöar, både för att beta och söka svalka i havsbrisen. På ett begränsat utrymme kan detta vara förödande för mås-, tärn- och vadarhäckningar. Under 2012 har detta problem uppmärksammats särskilt utanför Edenryds badplats, för silvertärna, utanför Tosteberga ängar, för tärna och skärfläcka, och Teraholmen, för tärna och vadare. Problemet är relativt enkelt att komma till rätta med genom att upprätta avtal med kreaturshållaren om att stängsla ön på lämpligt sätt under häckningsperioden. Jag bedömer att detta varit en av de viktigare orsakerna till dåligt häckningsresultat för dessa artgrupper under 2012.

Hundrastning, såväl med kort och långt koppel, som lösspringande, är ett återkommande problem i vissa områden. Upplysning och i värsta fall polisanmälan skulle kunna vara möjliga metoder att komma till rätta med en del av detta problem.

Spöfiske förekommer flitigt i vissa områden under häckningstid. Detta är särskilt förekommande på Ö och V Hammaren, Landön och Tosteberga ängar. Störningen är påtaglig när fisket pågår under lång tid och i närheten av bo, ägg och fågelungar. Förutom upplysning är en möjlig och förmodligen nödvändig väg att införa beträdnadsförbud på vissa strandnära öar och holmar som t ex Terraholmen under häckningstid. I vissa områden, där redan beträdnadsförbud råder, är också behovet stort av att ersätta, förnya och komplettera befintliga och obefintliga skyltar.

Sammanfattning av inventeringsresultatet

Knölsvan och simänder uppvisar i förhållande till närmast föregående inventeringstillfälle, år 2004, inga större avvikelser. Undantaget skulle i så fall vara den fortsatta uppgången för snatterand. Däremot förefaller dykänderna minska. Undantaget för dessa är storskraken som förfaller att öka i området. När det gäller gässens populationsutveckling så ökar vitkindad gås dramatiskt, 143 kullar inräknade mot 7 kullar år 2004, och kanadagäsen minskar nästan lika dramatiskt från 27 par till 5 par.

Generellt sett minskar hela vadarpopulationen, undantagen är skärfläcka och enkelbeckasin. Storspov och roskarl är numera utgångna på strandängarna. Röd-benan uppvisar en mycket tydlig nedgång. Beståndet är halverat över de senaste åtta åren.

Av måsfåglarna uppvisar skratmåsen en dramatisk negativ förändring då resterna av den tusenhövdade kolonin vid Tosteberga bodar kraschade under tidig vår. Or-

saken är predation. Med i fallet följde den kentska tärnan som i stort sett lämnade området. För övriga sterna-tärnor är utvecklingen dock mer positiv med undantag för småtärnan.

Artvis redovisning

Resultatet från inventeringen presenteras med kommentarer art för art. Antalet par inom () anger antalet par 2004, 1995 resp 1983/84. För mer detaljerad redovisning se tabell 1.

Knölsvan 24 par (23, 30, 20 par)

Antalet knölsvanspar har över tiden varit stabilt i kustområdet. Detta trots en allmän uppfattning om att antalet lyckade häckningar och överlevande ungfåglar har försämrats. Tidigare inventeringar visade dock på ett klart minskande antal häckpar på öar och holmar.

foto: Patrick Tollgren Lazarov

Knölsvan

Grågås 44 par (39, 5, 0 par)

Den explosionsartade utveckling som skedde av grågåsbeståndet fram till mil-

lennieskiftet har planat ut. Denna uppfattning förefaller även gälla utvecklingen av grågåsbeståndet generellt i Skåne. Antalet redovisade häckande par 2012 grundar sig på antalet räknade ungpullar.

Kanadagås 5 par (27, 20, 9 par)

Här föreligger en klar nedgång i beståndet. Trenden är densamma för de kanadagäss som häckar på öar och holmar. En tänkbar orsak där ute kan vara den ökade igenväxningen. Kanadagåsen föredrar en öppen boplats.

Vitkindad gås 143 par (7, 0, 0 par)

En verkligt explosionsartad utveckling har skett. Antalet par för 2012 grundar sig enbart på antalet räknade ungpullar.

Gravand 52 par (95, 47, 42 par)

Gravanden uppvisar en ojämn kurva från de fyra inventeringsåren. 2012 års resultat visar dock på en mycket tydlig nedgång i

förhållande till toppåret 2004. Nedgången är tydligare i områdets östra delar.

Bläsand 0 par (0, 4, 2 par)

Då bläsanden huvudsakligen noterats enbart vid de tidiga inventeringsbesöken menar jag att arten inte förekommer som häckfågel i området.

Snatterand 30 par (17, 3, 4 par)

Arten fortsätter att öka i området. Några ungpullar har inte setts vid inventeringstillfällena men snatteranden häckar relativt sent. Under atlasinventeringsperioden 2004-2009 sågs dock åtskilliga ungpullar i området.

Kricka 9 par (10, 7, 10 par)

Liksom för bläsanden förekom flest observationer under de tidiga inventeringsbesöken. Atlasinventeringen visade inte på någon säker häckning, enbart trolig häckning. Väljer vi enligt metoanvisningarna

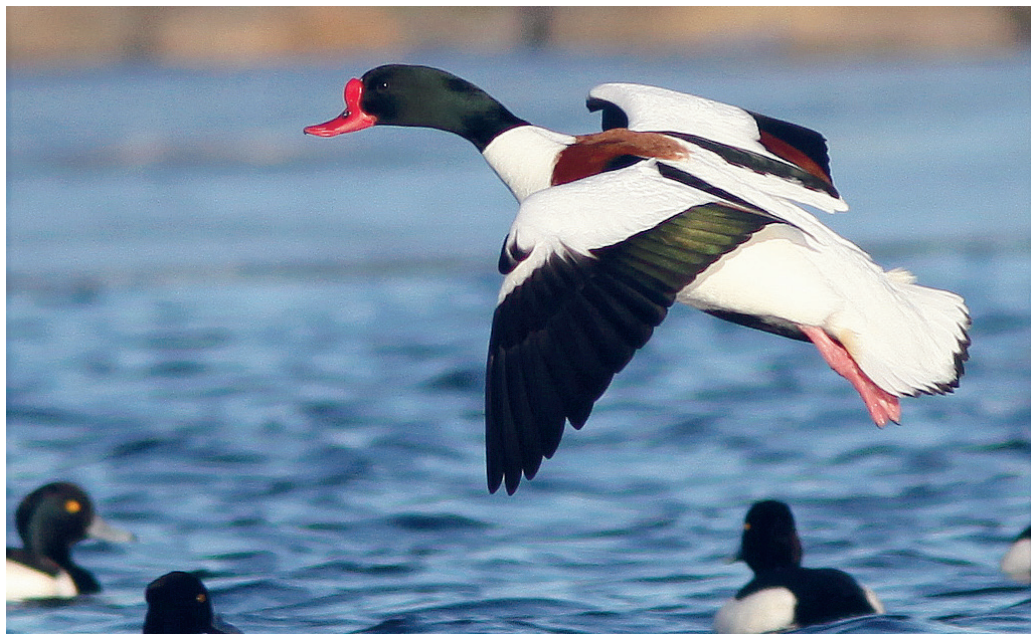

foto: Linda Niklasson

Gravand

kommer vi fram till 9 par. Jag tillåter mig dock att betvivla att huvuddelen av dessa verkligen häckade.

Gräsand 77 par (75, 28, 46 par)

Efter den kraftiga ökningen fram till förra inventeringstillfället 2004 förefaller arten vara stabil. Under en lång följd av år sker dock utsättning av jaktänder. Hur dessa påverkar den ”vilda” populationens utveckling torde dock vara ganska oklart.

Stjärtand 0 par

Denna har endast observerats under besöken i april varför det är rimligt att anta att stjärtand inte häckar i området. De tidiga observationerna är med stor sannolikhet rastande fåglar.

Skedand 8 par (13, 7, 7, par)

Utvärderingen, med observerat antal från

minst två besökstillfällen, visar på en minskning sen föregående inventeringstillfälle till en nivå i paritet med tidigare inventeringar. Om man i stället valt resultatet från ett besökstillfälle hade antalet varit det dubbla. Att arten verkligen häckar visar över tiden såväl bofynd som ungpullar.

Vigg 5 par (6, 3, 9 par)

Vigg är en senhäckande och svårinventerad art. Den förfaller dock vara stabil efter en betydande nedgång på 1980-talet. 1980 ansågs 52 par häcka i hela området, inklusive skärgårdsöarna (Elmfors 1980)

Ejder 55 par (129, 52, 15 par)

Bedömningen av antalet ejderpar grundar sig på huvudsakligen på räkning av antalet ungpullar. Nedgången är ungefär 60 % sen föregående inventeringstillfälle. Detta

Ejder

foto: Patrick Tollgren-Lazarov

är dock inte lika dramatiskt som i andra områden av Östersjön där det talas om 90 % nedgång. Jämförelser kan också göras med boräkningarna på Trueskär och Salt-holmen.

Småskrake 19 par (23, 36, 31 par)

Småskranken är en sen häckare. Antalet häckande par har minskat över tiden.

Storskrake 11 par (6, 0, 1 par)

Till skillnad från småskranken häckar storskraken tidigare varför ungpullar har observerats under inventeringsperioden. Ökningen är särskilt påtaglig i de östra delarna av inventeringsområdet. En ökande igenväxning med möjligheter att finna bo-platser i håligheter m m, gynnar förmodli-gen storskraken.

Strandskata 43 par (48, 52, 76 par)

Strandskatan håller en svagt minskande population i området sen den mer omfat-tande nedgången på 1980-talet.

Skärfläcka 36 par (38, 13, 3 par)

Antalet skärfläckor förefaller vara oför-ändrat sen förgående inventeringstillfälle. Dock har fläckorna rört sig mycket under 2012 mellan möjliga häckningsplatser. Häckningsresultatet har troligen blivit skralt. Endast på Rustningsskär har av-komma kunnat observeras.

Mindre strandpipare 1 par (0, 1, 0 par)

Mindre strandpipare finns i mycket be-gränsad omfattning i området. Dock har arten uppvisat häckningskriterier innanför Takholmen.

Större strandpipare 12 par (17, 18, 20 par)

Den relativt stabila population som funnits i området över tiden minskar successivt. Möjliga orsaker är störning och predation. Några fynd av ungar har inte gjorts under 2012.

Tofsvipa 25 par (34 par, -, -)

Tofsvipan inventerades i området för för-sta gången 2004. Sen dess har den mins-

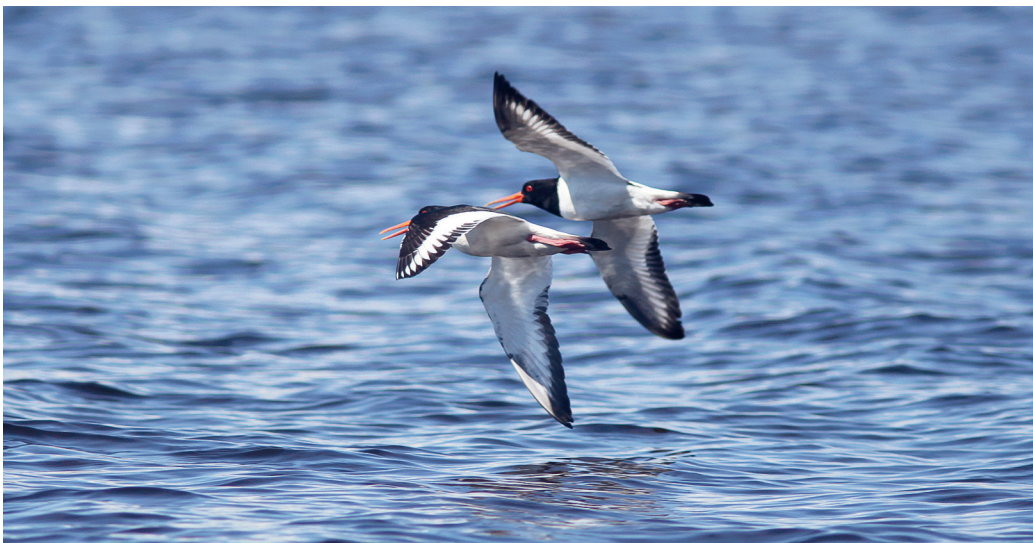

foto: Linda Niklasson

Strandskata

kat. Tofsvipan drabbades av ett par svåra vintrar i övervintringsområdena under 2009/10 och 2010/11. Detta kan bidragit till en del av nedgången.

Kärrensnäppa 2 par (4, 3, 8 par)

Än så länge finns två par kvar i det klassiska området för arten, Vannebergaholmen. Så har det sett ut sen förra inventeringstillfället. Andra tidigare lokaler, som öster om Tosteberga bodar, står sen åtskilliga år tomma.

Enkelbeckasin 8 par (10, 2, 7 par)

Arten håller en stabil population i området där tre områden kan urskiljas: Våtmarken på Ö Hammaren, våtmarken innanför Vannebergaholmen och Gyetorpskärrret. Bofynd har gjorts under inventeringen.

Storspov 0 par (2 par, -, -)

Endast rastande fåglar har observerats. Storspoven var redan fåtalig i området vid

en riktad inventering 1999. Idag är den helt utgången.

Rödbena 19 par (37, 24, 73 par)

En vadarart som uppvisar en klart negativ utveckling är rödbenan. En halvering av populationen har således skett under de senaste åtta åren.

Roskarl 0 par (3, 3, 8 par)

Roskarlen får betraktas som utgången i området. Inga observationer av arten i området under häckningstid finns. Under 2011 sågs endast ett exemplar i området.

Skrattmåsa 250 par (1501, 17, 566 par)

Tyvär inträffade det som förutsades under 2011 på Bodaskäret. Skrattmåskolonin kraschade på grund av predation framför allt ifrån mink och slutligen med benäget bistånd av en korp. En del av skrattmåsaerna genomförde omhäckningar på ett par öar nordost om Tosteberga med varierad framgång.

foto: Patrick Tølgren Lazarov

Skrattmåsa, juv

Fiskmåås 91 par (60, 37, 102 par)

Arten har efter en lång följd av år med nedgång återhämtat sig en del i kustområdet. Den häckar företrädesvis på lämpliga stenar i glesa kolonier.

Gråtrut 102 par (80, 1811, 132 par)

Huvuddelen av gråtrutarna häckar på holmarna utanför kusten. Antalet gråtrutar minskade dramatiskt under tidigt 2000-tal. Boräkning på Saltholmen och Trueskär visar att arten numera är stabil till antalet. De 102 paren redovisar det som kunnat observeras från land.

Havstrut 5 par (6, 15, 16 par)

Antalet avser endast de par som observerats från land varför jämförelse med tidigare inventeringar haltar något.

Skräntärna 1 par (0, 0, 0 par)

Ett skräntärnepar som numera häckar på Rustningsskär och där fick ut en unge kan

observeras från land. Därför finns arten med i redovisningen.

Kentsk tärna 2 par (80, 0, 0 par)

Den tidigare redovisade predationen spoliade skratmåshäckningen på Bodaskäret och därmed också den viktiga häckningen av kentsk tärna. 2 eller möjligen 3 par försökte häcka bland skratmåsåarna på Rustningsskär, dock utan framgång.

Fisktärna 31 par (23, 33, 2 par)

Antalet fisktärnor speglar utvecklingen under de senaste åren då tärnorna följts upp årligen. Däremot hade dessa stora förluster i häckningarna. Detta bl a beroende på störningar av kreatur som går ut på holmar och småöar som ligger landnära. Dock flyttade bortstörda fisktärnor och även silvertärnor ut till Trueskär vid månadsskiftet juni/juli och lyckades där relativt väl med sin omhäckning. Därmed återgick fisktärnorna till en ordning som rådde redan 1939.

foto: Linda Niklasson

Kentsk tärna

Silvertärna 42 par (20, 19, 36 par)

Samma förhållanden som rådde för fisktärnorna rådde även för silvertärnorna. Dock var det betydligt färre silvertärnor som gjorde omhäckning på Trueskär.

Småtärna 8 par (12, 33, 1 par)

Inget staket hindrade kreaturen från att ta sig ut på Terraholmen och därmed hade småtärnorna svårighet att genomföra häckning. Detta har under de senaste åren varit artens viktigaste häckningsplats. Situationen för småtärnan är bekymmersam.

Gulärta 4 par (6 par, -, -)

Gulärtan har inte heller tidigare varit särskilt talrikt förekommande på strandängarna. Däremot förfaller den ha en stabil förekomst längre upp i jordbrukslandskapet på platser där det finns en dikeskant eller lite gräsmark.

Gulärta

foto: Linda Niklasson

Redovisning boräknig Trueskär och Saltholmen 2006-2012

Under åren 2006 till 2009 genomförde Nordöstra Skånes Fågelklubb ett LONA-projekt under rubriken ”Naturvårdsåtgärder i den nordostskånska skärgården”. De båda öar som ingick i projektet, Trueskär och Saltholmen, boräknades då årligen i månadsskiftet april/maj. Detta har sen fortsatt i egen regi under 2010 till 2012.

Samtliga år förutom 2012 har också öarna betats av får. Resultatet redovisas i tabell 2 och kommenteras artvis nedan. Det är att observera att åren 2010 och 2011 är mycket störd av rävpredation. Ingen rävpredation har dock kunnat noteras under 2012. Övriga yttre förutsättningar har i stort varit likvärdiga över åren. Uppgifterna från 2004 är hämtade från den skärgårdsinventering som genomfördes då.

Knölsvan

Till skillnad från fastlandsområdet har en klart minskande trend för knölsvanen kunnat observeras här. Orsaken är oklar då öarna i dag är mer öppna genom betshävd och viss röjning och därmed borde passa svanarna bättre.

Grågås

Trenden för grågås är här oförändrad eller rent av minskande. Detta kan möjligen tillskivas att öarna numera är mer öppna. Grågåsen föredrar en mer skyddad plats för sitt bo.

Kanadagås

Liksom på fastlandssidan har kanadagåsen minskat påtagligt.

Vitkindad gås

Trenden har naturligtvis varit likartad med övriga delar av området. Dock har ökningen på senare år inte varit lika påtaglig. En del av detta får säkert tillskrivas den predation som räven utövade under några år.

Gravand

Då tillfälle bjuds, under en ilandspolad bryggdel eller dylikt, så häckar gravanden på någon ö.

Snatтерand

Då snatтерanden häckar relativt sent utgör ett enstaka bofynd ingen rättvisande bild av artens förekomst. Snatтерanden följer om man ser till observationer av fåglar samma trend som vid fastlandet, således ökande.

Gräsand

Arten förfaller ha fått en viss knäck av rävpredationen. Dessförinnan var förekomsten stabil.

Skedand

Liksom snatтерanden häckar skedanden lite senare och därför ger bofynden endast information om att arten häckar i området.

Ejder

Trots att arten påtagligt minskar i övriga delar av Östersjön så förfaller ejdern vara relativt stabil på dessa båda holmar efter nedgången efter 2007. Hacket i kurvan under 2010 får tillskrivas rävpredationen.

Strandskata

Glädjande nog förefaller strandskatan, dock som enda vadarfågel, svarat på den röjning och beteshävd som projektet medfört.

Skrattmå

Denna tog en del av Trueskär i besittning under 2012 då kolonin vid Tosteberga bodar hade kraschat. De cirka 50 paren förföll dock inte klara predatortrycket från trut och möjligen också från kråka.

Fiskmå

Endast ett bofynd finns från 2006. Fiskmåsen förkommer idag enbart med något enstaka par på skärgårdsöarna. Det var anorlunda 1939 då skärgårdsöarna inventerades. Då var fiskmåsen karaktärsfågel för området med 500 häckande par.

Gråtrut

Efter de dramatiska händelserna med en utbredd fågeldöd som särskilt drabbade gråtruten under millenniets första år så är arten förvånansvärt stabil på projektöarna.

Havstrut

Även havstruten drabbades också den av den s k fågeldöden. Detta kan vara en möjlig förklaring till en viss nedgång i beståndet.

Skräntärna

Under 1980-talet häckade upp till 20 par skräntärna på Trueskär. Den tiden är förbi. Ännu håller ett strävsamt par ställningarna, kanske med lite hjälp av den för ändamålet röjda lilla stranden. 2012 kom två ungar på vingarna.

Övrigt

Ett stort antal Sternatärnor slog under sommaren 2012 till på den lilla reveln på Trueskär där skräntärnorna höll till. Huvuddelen av dessa var fisktärnor, cirka 30 par, och en mindre del, cirka 5 par, var silvertärnor. Häckningen gick bra och åtskilliga ungar blev flygga.

Räkning av predatorer

I uppdraget har ingått att vid varje besöks-tillfälle räkna möjliga predatorer, såväl däggdjur som fåglar. Detta redovisas i tabell 3.

Däggdjur

Det konstateras i metodanvisningarna att däggdjur är svårobserverade och den enda art som setts vid inventeringstillfällena är räv. Vi vet dock att mink förekommer, särskilt kring hamnarna i Landön och Tosteberga. Här har dessa genom omfattande predation spolierat såväl skrattmåskolonin som tärnkolonin vid Tosteberga bodar. Härutöver kan antas att bl a grävling finns i området.

Fåglar

Som förväntat utgör gråtrut den vanligaste förekommande fågelarten som kan påräknas

som predator. Ett antal häckningskolonier finns helt strandnära vid Tosteberga och den häckar också på de flesta skärgårdsöarna. Vad gäller kråkfåglar så är korpen fåtalig. Men enstaka individer kan vara mycket specialiserade som den individ som rövade ägg i skrattmåskolonin vid Tosteberga bodar. Samma förhållande gällde för ett havstrutpar här under 2011. Dessa tog dock huvudsakligen ungar i kolonin. Relativt få rovfåglar har observerats vilket kan bero på att inventeringstillfällena låg på morgon – förmiddag. Eftermiddagstermiken brukar innebära fler rörelser på dessa. Dessutom torde de flesta rovfåglar ännu inte ha ungar i bona, åtminstone vid de tidiga besöken på våren. Jag har även valt att redovisa observationer av gråhäger under denna rubrik då den inte är omöjlig som predator på fågelungar.

Nils Waldemarsson

På nästa uppslag hittar du resultatet i 3 tabeller.

Referenser

- Hallberg 1941: *Fågelfaunan på Ångholmarna – en bortglömd skånsk skärgård*. Skånes Natur 1941 sidan 20-38.
Elmfors 1980: *Rapport från kustinventeringen 1980. Information från Nordöstra Skånes Fågelklubb nr 5:1980 sidan 49-52*.
Cronert och Svensson 1991: *Nordostskånska skärgårdskustens fåglar – med resultat från kustinventeringen 1983 och 1984*.
Waldemarsson 1995: *Kustinventering av den nordostskånska skärgårdskusten 1994/95. Spoven nr 2/1996 sidan 47-55*.
Waldemarsson 2005: *Häckande fåglar på havsstrandängar och i skärgården i nordöstra Skåne 2004. Spoven nr 1/2005 sid 7-10*.

Tabell 1: Sammanställning havssträndängsinventering 2012

	Färabäck-Bodarna				Bodarna-Nymölla				Nymölla-Valje				Summa			
	2012	2004	1995	1983/84	2012	2004	1995	1983/84	2012	2004	1995	1983/84	2012	2004	1995	1983/84
Knölsvan	13	11	14	5	6	7	12	7	5	5	4	8	24	23	30	20
Grägås	33	15	0	0	6	5	3	0	5	1	2	0	44	39	5	0
Kanadagås	3	7	8	5	2	15	11	4	0	5	1	0	5	27	20	9
Vitk. Gås	53	7	0	0	44	0	0	0	46	0	0	0	143	7	0	0
Gravand	29	39	25	20	17	36	14	11	6	20	8	11	52	95	47	42
Snatterand	8	3	2	0	10	10	1	2	12	4	0	2	30	17	3	4
Kricka	5	2	0	7	2	8	0	1	2	0	7	2	9	10	7	10
Gräsand	27	35	9	26	30	30	14	11	20	10	5	9	77	75	28	46
Ärta	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0
Skedand	1	4	2	2	3	3	2	0	4	6	3	5	8	13	7	7
Vigg	0	4	0	4	4	2	0	3	1	0	3	2	5	6	3	9
Ejder	20	21	6	9	28	103	43	5	7	5	3	1	55	129	52	15
Småskrake	8	5	9	13	6	8	17	10	5	10	10	8	19	23	36	31
Storskrake	1	1	0	0	3	3	0	1	7	2	0	0	11	6	0	1
Strandskata	21	23	21	32	14	17	17	28	8	8	14	16	43	48	52	76
Skärfläcka	20	33	11	3	15	5	2	0	1	0	1	0	36	38	13	3
M. strandpipare	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0
St. strandpipare	7	6	11	13	3	8	4	3	2	3	3	4	12	17	18	20
Tofsvipa	15	13			6	11			4	10			25	34		
Kärnsnäppa	2	3	1	4	0	1	2	3	0	0	2	0	2	4	5	7
Enkelbeckasin	6	4	1	2	2	3	1	2	0	3	0	3	8	10	2	7
Storspov	0	2			0	0			0	0			2	2		
Rödbena	10	15	10	23	4	14	8	32	5	8	6	18	19	37	24	73
Roskarl	0	1	0	1	0	2	1	6	0	0	2	1	0	3	4	8
Skrattmås	0	1	7	0	250	1500	10	566	0	0	0	0	250	1501	17	566
Fiskmås	34	17	24	0	25	15	12	101	32	28	1	1	91	62	37	102
Gråtrut	0	0	2	34	102	80	179	98	0	0	0	0	102	80	1811	132
Havstrut	3	4	5	8	1	1	10	3	1	1	0	5	5	6	15	16
Skräntärna	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0
Kentsk tärna	0	0	0	0	2	80	0	0	0	0	0	0	2	80	0	0 (53 1980)
Fisktärna	4	18	24	0	25	2	8	1	2	3	1	1	31	23	33	2
Silvertärna	6	10	9	7	26	3	3	23	10	7	7	6	42	20	19	36
Smätärna	4	7	29	0	3	4	1	1	1	1	3	0	8	12	33	1
Gulärta	1	2			2	2			1	2			4	6		

Tabell 2 Boräkning Saltholmen och Trueskär 2004-2012

	2004	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Tendens
Knölsvan	4	6	2	3	2	2	2	1	minskande
Grägås	9	17	7	5	8	0	5	8	oförändrad
Kanadagås	5	4	0	1	2	0	2	0	minskande
Vitkindad gås	11	48	84	97	121	75	81	93	ökande
Gravand	0	0	0	1	0	0	0	0	
Snatterand	0	0	0	0	0	0	1	0	
Gräsand	10	10	7	8	8	1	6	3	minskande
Skedand	1	1	0	0	0	0	0	0	
Ejder	97	138	147	87	118	68	98	101	oförändrad
Strandskata	0	2	2	2	2	2	2	4	ökande
Skrattmås	0	0	0	0	0	0	0	50	
Gråtrut	344	250	277	265	271	249	286	279	oförändrad
Havstrut	22	15	18	16	13	8	12	11	minskande
Skräntärna	3	2	2	1	1	1	1	1	minskande

Tabell 3: Observerade predatorer 2012

Datum	Fårabäck-Landön				Landön-Bodarna				Bodarna-Nymölla				Nymölla-Valje			
	15-apr	24-apr	13-maj	31-maj	16-apr	26-apr	14-maj	01-jun	17-apr	27-apr	15-maj	02-jun	18-apr	28-apr	16-maj	03-jun
Räv	1			1	1											
Gråhäger									2		1	2	1		1	1
Röd glada	1		1		1			1				1				
Havsörn												1				
Brun kärnhök				1					1					1		
Ormvräk	2	1	2													
Tornfalk										1						
Gråtrut*	9	21	31	24	10	26	16	3	17	36	31	22	23	28	16	10
Havstrut	6	8	9	7	1	4	6	5	7	4	7		1	2	4	5
Kråka	6	6	6	13	7	11	8	4	8	5	6	4	2	5	4	3
Korp				1				1	1	1	1		1	1		

*Därutöver 102 häckande par gråtrut (Kristiansskär - Mellanskär-Långskär-Rustningsskär)